

αἰκυροῖ, νοσηλεύεται, παραπαίει, πᾶσαν ὑπο-  
 δέεται μαρφήν, ὅπως δὲ ὀποιωνῶν μέτῳ ἐπι-  
 τύχη γαλήνης καὶ ἡρεμίας, τὰς ἐπικειμένους ἀρ-  
 ποσεισαμένη κινδύνους. προαισθηόμενος δὲ τὰ Περ-  
 σισρώτε ἐπιβαλῶντος ὅσον ἔγω. τῆ Α' Ἰνγκίον  
 πολυτεία, λόγοις τε καὶ ἔργοις καὶ προσηνεί-  
 σεσι κατασφαλίζεται ἑαυτὸν πρὸς πᾶσαν ὑ-  
 πόνοιαν.

Γ'. Προελθὼν εἰς μέσον τῶν μὲν, σοφ-  
 ρώτερος, τῶν δ' ἀνδρειότερός εἰμι, φῆσιν. ἔ-  
 ξεσιν ἄρα τῷ σοφῷ πολιτευμένῳ, ἐπειδὴ ὁ  
 καιρὸς ἔτω πείθῃ ἀνεπιμώμως ἑαυτὸν ἐκτρέ-  
 σαι. τὰ γὰρ ἰδιώταις ἄκραταν ἀρετὴν ἀσκῶ-  
 σι μὴ συγχωρόμενα, ἐν τοῖς πολιτεύμασιν  
 ἐνίστε ἐ μόνον ἔξω παντὸς ἀπειδῆς, ἀλλὰ πολ-  
 λάκις ἀποβαίνουσιν ἀρεταὶ εἰς τὸ κοινῆ συστο-  
 στον διατεινόμεναι.

Δ'. Κάκεινο δὲ παρατηρητέον, ὡς οἱ ἐν ὀπορ-  
 ροῦν πολυτεία μεγαλονοία καὶ μεγαλοψυχία ἐν  
 ξαισίων ἔργων αὐταργοὶ γεκόμενοι, καὶ αὐτοὶ  
 σωφρονῶσιν εἰς ἑαυτὰς συσελλόμενοι, καὶ μετριο-  
 τέρας τύχη μετὰ κλέους ἀσφαλῆς ἡγαπηκότες,

πλὴν τὸ συγγενές ἐπαιρόμενον ὡς τὰ πολλὰ τοῖς ἐκείνων μεγαλεργήμασι σφάδάζει, καὶ τὸς ὄρους ὑπεράλλεται. Διὸ καὶ Πεισίρατος συγγενῆς ὢν Σόλωνος, ἀπεχρήσατο τῇ τῆ δῆμος διαθέσει, ὃν ἤδει εὐνοῶντα Σόλωνι: εἴμ γ' οὖν ἂν ἀσφαλέστερον εὐπροσώποις ἐνίοτε σκήψεσσι πόρρω πᾶσι ἀποπέμπειν, ἵνα μηδεὶς κίνδυνος τὸς βρενθυομένους καὶ κομπάζοντας ἐπὶ λαμπροῖς ἔργοις τῶν γένει προσηκόντων.

Ε'. Παρατηρητέον δὲ καὶ ὅπως ἐπισέλωσθαι ὁ Πεισίρατος Σόλωνι πάση μηχανῇ εἰς ἀρετὴν καλλωπίζεται. Οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς τὸ τυραννῆν μὴ κατασφαλιζόμενον, ἐχθρὸν μόνοις ἐξιτήλοις ἀρετῶν ὀνόμασιν, ἀλλὰ βεβαίοις τε καὶ νεανικαῖς ἀρεταῖς. Οἶμαι γ' οὖν ἐνίως τῶν ἐπαθεμένων ἢ τῇ πατρίδι, ἢ τοῖς ἑαυτῶν δεσπότηταις, καὶ ἔτιω καθαρῶς ἀνοσίτοις πράξεσι τὸ κράτος ἀναδυσσάμενος, διὰ δὲ πολλῶν ἐτῶν ἀσφαλῶς ἑαυτοῖς διασώσαντας, τὸ ἐν προσηκόντοις ἀνοσίτοις λευκοτάταις ἀρεταῖς καὶ μεγάλαις προτερήμασιν ἀνορθωμένους, ἔτιω ἐπὶ πολλὴν εὐδαιμόνως διαβιῶναι. καὶ ταύτην ἄρα λύε-

ται τὰ περὶ τῆς θείας προνοίας ἀπορέμενα ,  
 τά γε ἐνὶς κομιδῇ ταραττοντα , καὶ εἰς ἀσέ-  
 βειαν ὑποσύροντα . Ἔσι μὲν γὰρ φανερόν ὡς  
 ἀνεξερεύνητα τὰ βάθη τῆς προνοίας , πλὴν  
 καὶ τῆτο φανερόν . ἔσαι τοῖς ἀνελίττισι τὰς ἰ-  
 σορίας , ὅτι δηλαδὴ τῆς μετὰ δόλη ἀρχῆς  
 ἀντιποιησάμενοις , ἀνυπόκριτος μετάνοια , φα-  
 νερῶν τε καὶ ἀφανῶν ἀρετῶν κόσμος , ἔστι ὅτε  
 τὸ πολυχρόνιον τῆς ἀρχῆς ἐπρυτανεύσατο .

ζ. Στάσεως ἐν Ἀθήναις ἀναρῶραγείσης  
 ὁ Σόλων μὴδ' ἑτέρῳ μέρει προσίεται . ἰδιω-  
 τεῦσαι γὰρ αὐτῷ ἤδη ἔγνωσο , ἀνδρὶ δὲ πο-  
 λιτευομένῳ μηδαμῶς ἀσφαλὲς ἀπεχθείας δῆ-  
 κθεν δέει , περιορᾶν τὸ εὐνοῦν καταβαλλό-  
 μενον , καὶ ἑαυτὸν συναπολλύμενον , τῷ ἀντιπά-  
 λῳ μὴ τιθασσευομένῳ τῷ ὑπείκοντι , ἀλλὰ πᾶν  
 ὑποπτον , τὸ μὲν ἤδη , τὸ δὲ μετὰ μικρὸν ἐκ  
 μέσθαι ποιημένῳ . Τὸς δὲ εἰς πόλεμον καθισα-  
 μένων τῶν γειτνιαζόντων ἐξῆνῶν , εἴτε δέει , εἴτε  
 πολιτικῇ περινοίᾳ , ἢ μείζονος ἀσφαλείας ,  
 ἢ κέρους ἐλπίδι παρασκευαζομένους μὲν , καὶ  
 ἐπὶ ἀδραῖς συντάξεσι πλῆθος στρατιωτῶν τρέ-

φροντας, τῷ δὲ πολέμῳ ἤκισ' ἐμπλεκομένους, δεατὰς δὲ μόνον καθεζομένους, καὶ ταμιευομένους τὸν καιρὸν ἐφυῶς, ἔφη τις τῶν πολιτικῶν ὁμοίως διάγειν τοῖς ἐνοικῆσιν ὑπὸ τῷ ὑπερώῳ ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς οἰκίας ἐνθεν τε καὶ ἐνθεν κατεχεμένοις δηλονότι τῷ τε κάτωθεν ἀναδιδομένῳ καπνῷ, καὶ τοῖς ἀνωθεν ἐπιρρέεσι ὕδασι. οἷτε γὰρ εἰς ἀμφοτέρωτα τὰ πολεμῶντα φιλίαν ὑποκρινόμενοι, καὶ ἀνονήτοις δαπάναις κατατριζόμενοι, τὰς ἐκατέρωθεν ἐχθρας μνῶνται ἑαυτοῖς, καὶ δυσηχῆσαντες δυσχερῶς εὐρίσκονται τὸν ἀμυνόμενον.

Ζ'. Γέγραφε δὲ εἰς ἑαυτὸν ὑποθήκας ὁ σοφὸς Σόλων. ἕκαστος γὰρ νοσήσης αὐτῷ τῆς ψυχῆς, ἄριστος ἰατρός. ἐπειδὴ περ ἢ αἰδῶς ἢ δέος ἀπείργει ἐκπομπεῦσαι ἑτέρω τὰς ἐνδον ἀμορφίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνάγκης τελευταῖον εἰς τὸ μφανὲς ἐλκῆσης τοῖς ἀπὸ γλώττης σοφίσμασι κεκοσμημένα, εἰς μέσον προβαίνει τὰ ἐνδομυχῆντα δεινὰ, ὅπῃσα δ' ἐκάσῳ γῆς ἀδέκαστος ἴαται ἀδεῶς ἐπιπάσσω φάρμακα κατάλληλα, ἐκεῖνα ταχεῖαν ἅμα καὶ ἀσφαλῆ λαμ-

βάνει τὴν Θεραπείαν. ἃ δὲ καὶ νοὸς ὀξυδέρκει-  
 αν. Διαπέφθουγεν ἐν τοῖς ἐνδοτάτῳ μυχοῖς ἐπι-  
 ζηκότα τῆς ἐκάστῃ ψυχῆς, ἐκεῖνα Θεὸς μόνος  
 ἰάται εὐχαῖς ἀκηράτοις ἐξιλεόμενος, καὶ εἰς  
 οἶκτον ἐπικλώμενος. Τὰ ἔξωθεν τοίνυν χωρη-  
 γέμενα καμνύσῃ ψυχῇ φάρμακα γενικώτερά  
 εἰσι, πάνυ ἀμυδρὰν ἐνίοτε ἐπικερῖαν ὀρέγοντα  
 διόλυσιν δὲ ὡς τὰ πολλὰ τὸν ἀπερισκέπτως  
 χρώμενον, οἷα τερατεύεται περὶ τὰ σώματα  
 τὰ παράτινων ἀγυρτῶν καὶ ἀπατεῶνων πρῶφε-  
 ρόμενα. Οὐκ ἔν κατὰπερ πιλιτεῖαις καὶ μεγάλοις  
 οἴκοις, ἔτω καὶ τοῖς ἐπὶ μέρεσ ἀπὸ συχνῆς ἀ-  
 ναματτόμενα πείρας εἰσὶν ἔνια ἀπόκρυφα, οἷς  
 οἷον ἀξιώμασιν ἐπερειδόμενοι καὶ διοικέμενοι ἀ-  
 σφαλῶς διαβίῃσιν.

Η'. Οὐκ ἀνέχεται ὁ Σόλων ἐν Αἴθῆναις  
 ὑπὸ Πεισιφράτῳ βίβν ἀποτροπιαζόμενος τὸν  
 καταλύσαντα τὴν βασιλείαν, ἣν ἔφθη Σό-  
 λων διὰ τῆς τῶν νόμων εἰσφορᾶς προπαρε-  
 σκευακῶς ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν πολιτῶν. Οἴνο-  
 μάζει μέντοι γε τὸν Πεισιφρατὸν ἀποκρινόμε-  
 νος αὐτῷ ἐς Αἴθῆνας μεταπειμπομένῳ, πάν-

των τυράννων βέλτισον, ἢ τὸ συγγενὲς δυσωπόμενος καὶ γεραίρων, ἢ αἰδόμενος βασιλειον χαρακτῆρα, καὶ τυράννων προσεΐη, ἢ μὴ ἀνατρέπων ἄρδην, καὶ ἀπεκλείων αὐτῷ εἰς τύχοι τὴν κάθοδον λόγοις ἀνονήτοις, εἰς ἔχθραν ἀναρξίπισας μείζονα φρόνημα τυραννικὸν, καὶ περικόψας τὸ ἐλεύθερον, καὶ εἰσέτι ἴσως ἀμφίβρολον περὶ τὴν ἐπάνοδον, μήτε τῷ ἀποτόμῳ τῶν λόγων καταδικάσας ἑαυτὸν φυγὴν ἀέγναον, ἢ μελετῶν ὅπῃ ἐγχωροίη καταλύσαι τὴν Πεισιπρατὸς τυραννίδα, λόγων ἠπιότητι κηλεῖ, καὶ κοιμίζει τὸ εἰς ὑπόνοιαν κατάφορον.

Ἐν τέτοις δ' ἡμῖν ἔσιν, ἀνασὰς ὁ ἐσιάτωρ ἐπὶ φιλοφροσύνην χωρεῖ, καὶ ἐπιτάττοντος αὐτῷ, τράπεζα πολυτελής παρατίθεται. ἀλλ' ἢ τῆς ὥρας ἀλέα ἐκλύσσει τὸν σόμαχον μόλις ἄψασθαι συνεχώρει τῶν προκειμένων ὄψων. ἀμέλει τοι ἐπ' ὀλίγον μετείληφότες δείπνῃ, πάλιν ἐς λόγους χωρῶμεν, ὕλην ὑποχορηγήσαντος τῷ Κελτῷ ἄτε μυρίοις ἐπαίνοις ἐπαίροντος τῷ βασιλέως Σβεκίας τὸ

γενναίως, τὸ μεγαλόφρον, τὸ μεγαλεπήβολον,  
 τὸ μεγαλόδωρον, διὰ θαύματος ἄγοντος τὸ ἀκα-  
 ταμάχητον τῆς αὐτῆς ψυχῆς, τὸ ἐν τοῖς ἀπαξ  
 δεδουγμένοις ἔμμονον, καὶ μηδαμῶς ὑπεῖκον ταῖς  
 ἀπὸ τύχης προσβολαῖς, τὸ ἐν τοῖς πολεμι-  
 κοῖς κατηκριβωμένον, τὴν λιτὴν, καὶ ἀπέριτ-  
 τον διαίταν, καὶ ἐν πόνοις καρτερίαν, τὴν τε  
 πρὸς τὰς ὠκειομένους αὐτῷ θαψιλῆ φιλοφρο-  
 σύνην, καὶ ἰλαρῶν λόγων ἐκτένειον. Ἀλλ' ὁ  
 Βρεττανὸς ὑπολαβὼν ἔφη, ἕδενά μὲν ἕξαρ-  
 γον εἶναι κεκοσμηθεῖαι τὸν Κάρολον μεγαλο-  
 νοία, καὶ γενναϊότητι, καὶ τόλμῃ, καὶ ἐν αὐτῷ  
 τῷ τῆς ἡλικίας ἀκμάζοντι τὰς Ἀλεξάνδρου  
 τοῦ Μακεδόνα χαρακτηριστικὰς ὑποφαίνειν πως ἐν  
 τῇ ψυχῇ, τὸ δ' ἐπὶ τριπτον χρόνον ἀδρανέ-  
 σι τεφρόμενον ἐλπίσιν ἐν ἀλλοδαπῇ παραμει-  
 ναι, διδόντα τῷ ἀντιπάλῳ ἀμφιλαφῇ καιρὸν  
 παρασπᾶν πόλλ' ἄττα τῆς αὐτῆς βασιλείας,  
 ὅπη, παρείκη. καὶ εἴτε τῆς ἐκείνου πέρα τῆ  
 μετρικῆς σεβρότητος, εἴτε τῆς Ὀθωμανῶν ἐκ  
 ἐνδένοντι μεταβολῆς ἐν αἰτίᾳ γεγονυίας, ἔς  
 γε τὸ παρὸν ἐν ἀμφηρίῳ ὄντως τελευταίου

ἐς τοιαύτην ἀμηχανίαν συνελαδῆναι, καὶ μό-  
 λισ δι' ἄλλης ὁδοῦ εἰς τὴν πατρῴαν ἀνασωθῆ-  
 ναι, ἐκ ἔξω μώμης ἂν εἴη. ἄλλὰ τῷ Κελτῷ  
 μονογενεὶ εἰς τὴν τῶν Σβέκων φύσιν μεταποι-  
 σέντι, μηδαμῶς ἀναχετόν ἦν, μὴ παρὰ πᾶ-  
 σι τοῦ βασιλέως Σβεκίας δι' εὐφροσύνης ἀγεῶσαι,  
 ὡς εἰς Συμὸν ἔξαφθέντος αὐτῆ, ὀλίγη δειψὸς  
 τὰ τῆς ὀμιλίας εἰς ἔριν προεχώρησεν, εἰ μὴ  
 ὁ Ἰάκωβος πάνυ θερμῶς ἀπαντήσας, καὶ ἐπι-  
 βουλήσας τῷ Βρεττανῷ, τήν τε τῶν παρὰ  
 βασιλέως Σβεκίας εἰς τὴν Οὐμανικὴν αὐ-  
 λὴν ἀποσαλέντων ὑπερλόγητα καὶ ἀπάτην, καὶ  
 τὸν τρόπον τῆς ἐγχειρήσεως τῶν σκοπεμένων,  
 τὸν ἥμισυ κατάλληλον τῇ φασγῆ τῆ χρόνῳ, καὶ  
 τῇ καταστάσει τῶν πραγμάτων, τῷ τε ἥθει καὶ  
 χαρακτῆρι τῶν ἐν τέλει Οὐμανῶν καιρίοις  
 λόγοις ἐκφανλίσας ὅπως ἂν ἐπέσχε Συμῷ ζέ-  
 οντα τὸν Κελτὸν, μηδ' ἔτιως ὑπείκοντα, μηδ'  
 ἀπομνύμενον τὰ δόξαντα, μηδ' ἐπὶ πλέον πα-  
 ραμεῖναι βυβλόμενον, καίτοι γ' ἐγκειμένῳ καὶ  
 δυσωπόμενῳ τῆ ἐσιάτορος. μὴ φέρων δὴ τὴν ἦτ-  
 ταν μετ' ὀλίγον ὤχετο οἴκαδε ἀπιὼν ὁ Κελ-



τός· ἔν ἦν θαυμάσαι ὅπως ἑτοιμῶς ἔχουσιν εἰ-  
 κελτοὶ εἰς ἔριδας ἔ μάχας, τὰ αὐτοῖς δε-  
 κῆντα ὁτῶν τρόπῳ κρατῦναι βεβλόμενοι, ἔ  
 τὴν μὲν εὐφροίαν ἔ ἀγχινοίαν αὐτῶν. τί, τε  
 εἰς φιλίαν ἔ κοινωνίαν ἐπιρρεπῆς, ἔ μάλισα  
 τὸ πρὸς τὸν ἑαυτῶν βασιλέα, ἔ πρὸς τῆς  
 βασιλέως φίλης ἰπέραγαν τῆ φίλτρῃ ἀγα-  
 θέον, ἔ πάνυγε· ἐκ ἐπαινετέον δὲ τὸ εἰς  
 ὀργῆν ἑτοιμον, τὸ περὶ τὴν κρίσιν τῶν πραγ-  
 μάτων ἐπιπόλαιον, τὴν ἐπίμωμον φιλαυτίαν,  
 ἔ τὸ ἄπαξ ἐπειλημμένῃς ὀποιασῶν δόξης ἐπι-  
 τοσῆτον προίεναι, ὥσε πάντα λόγον ἀπὸ τῆς  
 ἀντιπάλης μοίρας ἦκοντα ἄρδην ἀποκρεομένῃς,  
 πολλάκις φιλοτιμίας ὀνόματι παραγῆση ἀκαί-  
 ρῳ φέρροῦτητι, μήτ' αἵματος, μήτε ψυχῆς  
 φείδεσθαι.

Οὐκῆν ἀπελθόντος τῆ ἀντιπάλης, ἄτε  
 νικήσας ἔ τρέπαιον ἀράμενος ὁ Βρεττανός, μη-  
 δαμῶς μὲν λόγων κόμπῳ, σοβαρότητι δέ τιμι  
 μεγαλόφρονι ἐπὶ τῆ προσώπῃ παρεδῆλε τὴν  
 ἀπὸ τῆς νίκης χαράν. αὐτίκα δ' ὡς ἔστος αὐ-  
 τοῖς ἐν ταῖς μετὰ τῶν ἑταίρων κατ' ἰδίαν ἰ-

μιλίας, εἰς ἡδυτέρας λόγους τραπεῖς, πυνθάνεται παρὰ τῆς Ἰταλῆς, ὅπως ἄρ' αὐτῷ χωρεῖν τὰ τῆς περιηγήσεως; ἄτε δὲ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν Βυζαντίῳ διατρίψας ὁ Βρετανὸς πάννυ γλαφυρῶς καὶ ἀσεύως συμβλεύει τῷ κέῳ μὴ ἀπανήνασθαι, μηδὲ τῶν Ὀθωμανῶν γυναικῶν τὴν περιήγησιν, ἣμισα δεδιττόμενον τὴν ἐν τῷ φανερῷ τῶν εὐνέχων φυλακὴν, καὶ τὰς πυκνοτάτας κηκλίδας, καὶ εἶπε ἐν ἀγορᾷ φανεῖεν τὴν ποικιλίαν καὶ μελανίαν καλυμάτων ἐκπλήττεσαν τῆς ἀπαντῶντας σκευήν. Καὶ γὰρ τὴν ἐναντίαν αἱ πλείους αὐτῶν τρεπόμεναι, ἄσπονγε τῶν ἀνδρῶν οἱ πολλοὶ ὡσπερ ἀποτρόπαιον καὶ ἀποφράδα τὴν πρὸς τῆς Χριστιανῆς φεύγουσι φιλίαν, τασῆτον αἱ γυναῖκες ἀντιρρόπῳ διαδέσει ἐκβακχενόμεναι θυρῶνται πάσῃ μηχανῇ τὴν πρὸς αὐτὰς ὁμιλίαν. καὶ ἀληθεῖς ἄρ' ἐστὶ τὰς γυναῖκας ἀδιγόφρονας νομίζειν ἐκεῖνους τῶν ἀνδρῶν, ὅποσοι γ' ἠλπικασὶ τὴν ζηλοτυπίαν σωφροσύνης εἶναι φυλακτικῇ.

Οὐκ ἔν μὴδαμῶς προσήκει τόν γε νῦν ἔ-  
 χοντα ἐν μυχοῖς δόμων λίαν φυλάσσειν τὴν  
 ἄλοχον. ἔρᾶ γὰρ ἡ ψυχὴ τῶν θύραθεν τερ-  
 πνῶν καὶ ἠδέων, καὶ τῇ σερήσει ἐπιιδῶσι τὰ  
 τῆς ἐφέσεως. αἱ δ' ἐν ἀφρόνῳ καὶ ἀμφιλαφεί  
 ἀνασρεφόμεναι θεῶν πολλάτε βλέπεσαι, καὶ  
 πάντα καὶ παρῶσαι, καὶ λόγων πολλοῖς κοινω-  
 νῆσαι, ἐμπλήσασθαι τὴν ὄψιν, καὶ τῆς τριαύτης  
 ἐλευθερίᾳ εὐγενῶς ἐφησυχάσασθαι, καὶ ἀπυ-  
 λαγμένοι τῶν περαιτέρω κακῶν, ἐντιμὸν βίον  
 γεωργῆσαι. αἱ δ' ὥσπερ ἐν εἰρηκτῇ καθεῖγ-  
 μέναι ἐν ἀγωνίᾳ καὶ διηνεκεῖ κινδύνῳ σαλεύε-  
 σαις ὡς τὰ πολλὰ ναυάγειν περὶ τὴν σωφρο-  
 σύνην ὑφίστανται. τότε ἄρσεν γὰρ πάντο λήχ-  
 νον ἐστὶ περὶ τὸ κρυπτόμενον κάλλος, καὶ ἐ μό-  
 νον αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τοῖς φυλάττεσιν ἐπιβε-  
 λεύει. ὥσε διὰ ζηλοτυπίαν ἀνὴρ τ' ἀχρεῖος καὶ  
 γυνὴ διοίχεται, ὡς ἔφη Μένανδρος. Ὁ δ' Ἰ-  
 ταλὸς ἀπαρεσκόμενος μὲν τῇ συμβεβῆῃ, κέ-  
 φῳ δὲ μειδιάματι καλύπτων τὴν διάθεσιν  
 τῆς ψυχῆς, καὶ εὐλαβέμενος τὸ προσκρῆσαι καὶ  
 ἐκεῖνος τῷ Βρεττανῶ, δυοχερῶς, φησιν, ἀποβί-

σειςθαι δὲ τὴν περὶ τὰς Οὔρωμανῶν γυναίκας  
 πείραν πῶρρω πατρίδος ἄντι, καὶ πολλῶν ἐκ  
 εὐπορέντι χρημάτων, εἰ γὰρ τῷ Διὶ ἐδέησε  
 χρυσῷ γενομένῳ διὰ τῆς σέγης καταρρύηται  
 εἰς τὸν κόλπον τῆς ἐρωμένης, ἐν ἔτῳ ἀπλή-  
 σω πόλει, ἔδ' ὁ Νηρεὺς μὴ προτείνων ἀδρά δῶρα  
 εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέψαι δυνάθει τὰς ἐπὶ κάλλει βρεν-  
 θυόμενας, ὁ δ' Ἰάκωβος ἄτε Οὔρωμανῆ τινος τῶν  
 πάνυ πλεσίων κόρην ἐς γάμον ἑαυτῷ ἤδη συναψά-  
 μενος, ἐκ ἀναχαιτὸν ἠγέμενος εἶναι τὴν ἔτω  
 καιρίαν ἔβριον, ἀληθεὺς μὲν ἔφη εἶναι τὸ τὰς  
 Οὔρωμανῶν γυναίκας δεινῶς φέρειν τὴν ὑπὲρ  
 τὸ μέτρον φιλακίαν, καὶ ὡς ἔχει φύσεως τὸ  
 ἀνδρώπινον ἐς τὸ ἀπηγορευμένον διατεινόμε-  
 νον, καὶ τοῖς κωλύμασιν ὡσπερ ὑπεκκαύμασιν  
 ἀναφλεγόμενον, ἐνίας αὐτῶν εὐκαιρίας ἐπιτυ-  
 χέστας τῇ περὶ τὴν νόμιμον εὐνήν ἐπιβελῆ τὴν  
 τυραννικὴν τῶν ἀνδρῶν ζηλοτυκίαν μὴ διαλεί-  
 πειν ἀμειβομένας. μάλιστα δ' ὀπόσαι ἀπὸ ἀλ-  
 λοδαπῆς ἐωνημέναι, καὶ αἶγε πλείεις ἀπὸ Ῥωσ-  
 σίας, ἢ αὐταὶ ἐκεῖναι, ἢ αἱ μητέρες αὐτῶν  
 τῆς ἐν τῇ πατρίδι ἐλευθερίας μεμνημέναι, καὶ

μόνον ῥαδίως ἐπικλῶνται, καὶ ταῖς παρακλή-  
 σεσι τῶν προσβαλλόντων ὑπέειπεν, ἀλλ' ἐκ  
 οἷδ' ὅπως καίτοι γε ἐν κατεψιγμένῳ κλίματι  
 φῦσαι, πῦρ φέρουσιν ἐν τοῖς σέρνοις εἰς παν-  
 τοδαπὴν Ἀφροδίτην ἐκμαινόμεναι. Πολλαὶ δὲ  
 τῶν αὐτοχθόνων (ἃ γὰρ βεβαίως οἶδα διγ-  
 γόμενος ἢ ψεύδομαι) σωφροσύνην τε τιμῶσι,  
 καὶ τῶν ἀνδρῶν προπηλακιζόντων αὐτὰς ἀνέ-  
 χονται μάλα γενναίως, ἐξαίρετον γυναικῶν  
 κλῆρον εἶναι τὴν ὑπομονήν, καὶ τὴν πίσιν λέγου-  
 σαί τε καὶ φρονῆσαι.

Ἐπεὶ δὲ θερυνὴ νύξ ἐπιπλέον ἀγρυπ-  
 νεῖν ἢ ξυνεχώρει, λόγων παυσάμενοι, ἕκαστος  
 ὅποι διέτέτακτο παρὰ τῆ ἐσιάτορος χωρήσας  
 μάλα ἠδέως ἐς ὑπνόν ἐτρέπετο. ἅμα δ' ἀ-  
 νίσχοντι ἠλίφ, τὸν ὑπνόν ἔκω μεθιέναι θελόμε-  
 νον, τῶν βλεφάρων ἀποτιναξάμενοι εἰς τὸ ἀν-  
 τίπεραν τῆς πόλεως μετὰ τῆ Ἰταλῆ, ὡς γε  
 ἤδη ξυνέκειτο, διαπερῶμεν. χεῖραγωγῆντος  
 δὲ τῆ Ἰακώβου εἰς τινος Οἰθαμανῆ τῶν ἀξιώ-  
 ματι, καὶ πλέτῳ μέγα φρονέντων, ἤδη πορευο-  
 μένοις ἡμῖν, ἀπαντᾶ κατ' ὁδὸν γέρον ῥάκη

περικείμενος, πολλὴν ἐπὶ τῷ πρῶτῳ ἐπιδεικ-  
νύμενος τὴν ἀγωνίαν, προσειπὼν δὲ τὸν Ἰά-  
κωβον, καὶ ἐς τὸ εἶς ἅττα ψιθυρίσας, ἐντίθη-  
σιν εἰς τὴν χεῖρα γραμμάτιον, ὅγε αὐτίκα ἀ-  
καπτύξας, καὶ ἀναγνὼς ἐκεῖνος, δίδωσι κάρου  
ἐφ' ᾧ κατ' ἑμαυτὸν ἐπέλω. εἶχε δὲ ἔτιω,

Οἷ Δυσυχῆς Κορνήλιος Ἰακώβῳ  
εὖ πράττειν.

Ἐξεσίσοι, ὦ φιλότις, ἀπὸ τῆς χθρῆς  
προοιμίᾳ εἰκάζειν τὸ περὶ ἐμὲ δράμα, καὶ ἐν  
ὅποιοις εἶην ἤδη δεινοῖς· ἐδὲ λήληθε τὴν σὴν  
φιλανθρωπίαν μέγα φάρμακον εἶναι δυσυχῆσι  
φίλον παρόντα παραμυθεύμενον, καὶ πάση μη-  
χανῇ τὴν ἐπιβολὴν τῶν χαλεπῶν ἀποσοβέ-  
μενον. ἀλλ' ὁ ὄγκος τῆς ἐνσκηψάσης ἐπιηρείας  
ἐδὲν μείον τῆς περὶ τῆς πόδας ἀλύσεως δεσ-  
μεῖ καὶ γλωτταν καὶ χεῖρα· ἔργα τοίνυν ἔχῃ καὶ  
πάρεσο ὅτι τάχις φίλω βρηθῆσων μνησχα-  
τὰ λείσῃα πνέοντι. ἔρρωσο.